

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.498/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Nógrád Vármegyei Rendőr-főkapitányság (3100 Salgótarján, Rákóczi út 40.)
Az alperes képviselője:	dr. Csonka Pál kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (20. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 14.K.702.477/2021/19. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a 2018. augusztus 1. napjától 2018. augusztus 10. napjáig és a 2021. július 12. napjától 2021. augusztus 31. napjáig terjedő időszak tekintetében hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti, egyebekben részben megváltoztatja, és a megbízási díj összegét 1.014.563 (egymillió-tizennégyezer-ötszázhatvanhárom) forintra leszállítja, a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját 2020. január 26. napjában határozza meg, részben pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 28.500 (huszonnyolcezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2018. augusztus 11. napjától 2021. július 11. napjáig terjedő időszakban az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység1 Rendőrkapitányság Osztály1 Alosztály1 állományában körzet1, körzet2, körzet3 szolgálatteljesítési helyen (működési körzetben) teljesített szolgálatot körzeti megbízotti beosztásban, amely során rendszeresen – a működési körzetén kívül – a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozó járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati (URH megerősítő, forrónyomos, traffipax, átkísérési, akcióban részvételi, rendezvénybiztosítási, mélységi migrációs ellenőrzési, határátkelőhely ellenőrzési) feladatokat is ellátott ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[1] A felperes a keresetében a 2018. augusztus 1. napjától 2021. augusztus 31. napjáig terjedő időszakot érintően 1.072.538 forint megbízási díj, és annak 2020. február 15. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésére, a rendőrségi szolgálati szabályzatról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 26. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés a)-c) pontjaira, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 24-26. pontjaira alapította. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg.

[2] Az alperes védiratában a követelés jogalapját vitatva a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.072.538 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 20-22., 24-25., 37. és 57. pontjaiban, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) 4-5., 10., 60-61. pontjaiban, a Szolgálati Szabályzat 69-70. §-aiban foglaltakra alapította. Megállapította, hogy a felperes a hivatásos állomány tagjaként megbízható volt átmeneti jelleggel a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. A KMB Szabályzat egyértelműen kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők (Mfv.I.10.751/2016/4.). A Szolgálati Szabályzatot elemezve, a KMB Szabályzat és a Járőr Szabályzat egyes rendelkezéseit összevetve kiemelte, hogy a körzeti megbízott és a járőr feladatai elválnak egymástól, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. A körzeti megbízott beosztása nem foglalja magába a járőri beosztást. A lefolytatott bizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes a KMB Szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a működési körzetén kívül rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri feladatokat. Nem fogadta el az alperes hivatkozását a KMB Szabályzat 21.c) pontjában foglalt különleges jogrendre (veszélyhelyzetre), mert a perbeli időszak elején (2018. július) még nem állt fenn veszélyhelyzet, továbbá a felperes többletfeladatok ellátására történő utasítására nem csak eseti jelleggel került sor. Nem tartotta alaposnak az alperes azon hivatkozását sem, hogy a járőri feladatok a körzeti megbízotthoz képest alacsonyabb beosztáshoz tartoznak, a Hszt. ugyanis nem csak a sajátnál magasabb beosztásra írja elő a megbízási díj fizetésének kötelezettségét. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg figyelemmel arra, hogy az összecszerültséget az alperes nem vitatta, továbbá a felperes a többletfeladatokat folyamatosan, munkaidejének túlnyomó részében látta el.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és – tartalmát tekintve – a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletben helytelen következtetéseket vont le, ugyanis a felperes a szolgálati jogviszony létesítésével önként vállalta, hogy a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt előírások rá is vonatkoznak, amelyekre tekintettel a számára jogszerűen előírt és meghatározott feladatokat köteles ellátni. A Hszt. 71.§ (1) bekezdésében hivatkozott megbízási esetei nem álltak fenn, mivel a felperes a körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat nem az eredeti szolgálati beosztása mellett, többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett, az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre. A hivatásos állomány tagja által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatok elvégzése esetén olyan magasabb felelősségi körrel nem beszélhetünk, amely a Hszt. 71. §-a szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozná. A 2016. január 1.

napjától hatályos KMB Szabályzat 21. pontja értelmében a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel a fokozott ellenőrzés elrendelése esetén, valamint a különleges jogrend alkalmával, a 22. pontja alapján a megyei rendőrfőkapitány rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesének eseti, írásos engedélyével pedig legfeljebb egy hónap időtartamra elvonható volt. A KMB Szabályzat 24. pontja szerint a körzeti megbízott járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható; az ilyen jellegű vegyes összetételű szolgálati forma esetében a tevékenységét a továbbiakban is a KMB Szabályzat szerint látja el. A közterületi szolgálatot a 36. pont alapján a tevékenység összehangolásáért felelős parancsnok jogosult tervezni, illetve szervezni. Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás 46/A. pontja alapján a TIK ügyeletes irányítja a közterületi szolgálatokat, mely alól a körzeti megbízott sem képez kivételt. A felperes a fokozott, a finn módszeres, az ittas, az ittas komplex és a ellenőrzési ellenőrzésekkel kapcsolatban a KMB Szabályzat 21.b) pontja szerint járt el, egyebekben pedig a körzeti megbízott feladatai közé tartoznak a KMB Szabályzat 54-55. pontjaiban foglalt feladatok. A rendezvények biztosítása a KMB Szabályzat 51. pontja alapján, az idegenrendészeti feladat a 46. pont f) alpontja alapján szintén a körzeti megbízott feladata, ahogyan bűnügyi tevékenységnek minősülő forrányomos (VI. fejezet 3. alfejezete), illetve körözéssel (68. pont) összefüggő feladatai is vannak. A veszélyhelyzet időtartama alatt az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány megelőzése, illetve a következmények elhárítása érdekében elsőként 2020. március 11-én kihirdetett, majd többször meghosszabbított különleges jogrend idején a körzeti megbízott a működési körzetéből engedély nélkül is elvonható volt. A pandémia időszakában felsőbbrendű közügy volt a közegészségügyi, járványügyi feladatok ellátása – a járvány megfékezése érdekében –, amelyből az állomány minden tagja kivette a részét.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Rámutatott, hogy az alperes fellebbezésében kizárólag anyagi jogi jogszabálysértést jelölt meg, ezért az az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítéktérkékelés mellett vizsgálható. Az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Hszt. 13. §-ára vonatkozó alperesi okfejtés nem releváns, mivel a jogviszonyt a maga teljességében kell vizsgálni; egyes terhek a jogosultságokról történő lemondást nem eredményezik. Az elsőfokú bíróság nem azt állapította meg, hogy a kétféle beosztás szerinti feladatait ugyanabban az időpontban végezte, hanem azt, hogy azokat egymás mellett, párhuzamosan havi szinten teljesítette, mivel a járőrszolgálatok teljesítése mellett a körzeti megbízotti feladatainak havi ellátása alól nem került mentesítésre. Rendszeresen a saját működési körzetén kívül is látott el rendőri feladatokat, jellemzően járőrszolgálatot, melynek szabályozása a rá irányadó KMB Szabályzathoz teljesen hiányzik. A járőrszolgálat ellátása, különösen annak működési körzeten kívüli, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén történő végzése a körzeti megbízott feladatkörébe nem tartozhat. A két beosztás szűkebb metszete elfogadása esetén is megállapítható, hogy pertárgyi szolgálatai, mivel nemcsak működési körzetére szorítkoztak, azon túlmutatnak. Hivatkozott arra, hogy számos pert indítottak hasonló tárgykörben és a bíróságok következetesen helyt adtak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert, az e tárgykörben általa képviselt jogértelmezést a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla is osztotta. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, a feladatokat normális esetben párhuzamosan hajtják végre azonos illetékességi területen. Az alperes a további (nem járőrszolgálati) feladataira vonatkozó általánosan tett hivatkozásai

konkrétan nem beazonosíthatók, azoknak kizárólag a saját működési körzetben történő ellátását egyébként sem állította, és nem is igazolta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[6] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – kisebb részben alapos.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során hivatalból megállapította, hogy a felperes kereseti kérelmében a 2018. augusztus 1. és 2018. augusztus 10. napjai, továbbá a 2021. július 12. és 2021. augusztus 31. napjai közötti időszakra úgy igényelt megbízási díjat, hogy azt a szolgálati panaszában ennél rövidebb időszakra, a 2018. augusztus 11. napjától 2021. július 11. napjáig tartó időre kérte; a szolgálati panaszt elutasító határozatszámmal számú határozatban is csak az ezen időszakra vonatkozó kérelmét bírálta el az alperes vezetője, amit keresetében nem kifogásolt. Mindezek alapján az állapítható meg, hogy a keresetében a szolgálati panasz határozattal elbírált időszakon túlterjeszkedett, amelynek jogkövetkezményét azonban az elsőfokú bíróság ítéletében nem vonta le.

[8] Ahogyan arra a Kúriának a közszolgálati jogviszonyokban a megelőző eljárás fogalmáról szóló 1/2022. (VI. 08.) KK véleménye is felhívta a figyelmet, a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja alapján a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes anélkül indít pert, hogy bármely fél a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, vagy a pert más közigazgatási eljárásnak – pl. a Hszt. hatálya alá tartozó, a szolgálati panasz elbírálására irányuló eljárásnak – kell megelőznie. A Kp. 48. § (2) bekezdése értelmében a bíróság az (1) bekezdés a)-j) pontjában foglaltakat az egész eljárás során hivatalból veszi figyelembe. A keresetlevél visszautasításának elmaradása esetén – az eljárás későbbi szakaszában – az eljárás megszüntetésének szabályait kell alkalmazni [Kp. 81. § (1) bekezdés a) pont]. A Kúria és a Fővárosi Ítéltábla több döntésében is arra az álláspontra helyezkedett (Kúria Kf.VII.45.197/2021/4., Kfv.VII.39.633/2021/5., Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.389/2023/4., 4.Kf.700.428/2023/5.), hogy a kereset nem irányulhat olyan megbízási díjra, illetménykülönbözetre, amelyet a felperes a panasz eljárás keretében nem igényelt és az alperes nem bíralt el. Eltérő értelmezés esetén az igényérvényesítés (a panasz eljárás) Hszt.-ben rögzített szabályai sérülnének, a bíróság elvonná a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, törvényben biztosított jogosultságát (és kötelezettségét). A felperes keresetében megjelölt, a 2018. augusztus 1. napjától 2018. augusztus 10. napjáig, valamint a 2021. július 12. napjától 2021. augusztus 31. napjáig tartó időszak vizsgálata – megelőző szolgálati panasz és annak elbírálása, mint más közigazgatási eljárás megléte hiányában – idő előttinek bizonyult, a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás e részben történő megszüntetésének lett volna helye. Emiatt a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján részben hatályon kívül helyezve a szolgálati panasszal el nem bíralt időszakokra igényelt megbízási díj iránti kereset erejéig az eljárást megszüntette.

[9] Ezt követően az ítéltábla áttért az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak az alperesi fellebbezés alapján történő felülbírálatára.

[10] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogi álláspontjából fakadnak, amelyre vonatkozó jogértelmezést azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthassa, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[12] A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[13] Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy az egyes beosztásokhoz tartozó feladatok normatív szabályozásának, valamint a közvetlen vezető munkaköri leírásban rögzített feladatokon túli, eseti jellegű feladatok elvégzésére való utasítási jogának a munkaköri leírásban való rögzítésére figyelemmel a járőri, valamint az egyéb, a keresetben megjelölt feladatok végrehajtásával a felperes működési körzetén kívül nem a beosztásától eltérő tevékenységet látott el, ami nem minősül többletfeladatnak. Ahogyan azt a törvényszék ítéletében a töretlen kúriai gyakorlatra hivatkozással helyesen hangsúlyozta, a megbízási díjra jogosultság tekintetében kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a felperes beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes általa megjelölt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján elvégzett feladatai nem tartoztak a kinevezése szerinti körzeti megbízotti beosztásához. Helyesen utalt arra is, hogy a munkáltató esetenként valóban utasíthatja a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A fentieket az alperesnek a Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdéseire való hivatkozása nem cáfolta, hiszen a felperes és az alperes közötti hivatásos szolgálati jogviszony önkéntes vállalása nem azonos a többletfeladatokért járó ellentételezésről történő lemondással. A felperes a szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségének eleget tett, amikor az alperes utasításait teljesítve az eredeti beosztásához nem tartozó járőri és egyéb feladatokat is ellátta.

[16] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb normák (KMB Szabályzat és Járőr Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett.

[17] A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőri és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 21. pont b)-c) alpontjai, mert ezek nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[18] Alapítvánul érvelt az alperes azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli egyéb szolgálati feladatok – mint a KMB Szabályzat 37. pontja szerinti közterületi tevékenység – teljesítésével a munkakörébe tartozó

és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[19] Önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan fokozott ellenőrzés van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként a fokozott ellenőrzéssel össze nem függő feladatra igénybe vegyék. Alaptalan az alperes fokozott ellenőrzésekre történt hivatkozása azért is, mert a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest azonban a perbeli időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért e tevékenysége a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottnan – a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[20] Az ítéltábla nem fogadta el az alperesnek a TIK utasítás 46/A pontjára történő hivatkozását sem, mivel a jogalkotó az ilyen feladatellátás elrendelésére kizárólag a fokozott ellenőrzés és különleges jogrend időszakában jogosította fel a munkáltatót, és azt csak eseti jelleggel írta elő. Az alperes e feltételek együttes fennállását nem bizonyította.

[21] A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[22] A felperes alappal utalt arra, hogy az alperes fellebbezésében egyes ellátandó feladatokra általános hivatkozást tett, azok működési körzetben való ellátását maga sem állította, és nem is igazolta. Az ítéltábla megállapította, hogy az alperes fellebbezésében a csapatszolgálati, kiemelt közlekedésbiztonsági, bűnügyi tevékenységgel, házi karantén ellenőrzéssel és az idegenrendészeti feladatellátással kapcsolatban a felperes általi teljesítésre konkrét hivatkozást valóban nem tett, pontos adatokat nem közölt, e körben a működési körzeten belüli feladatellátást maga sem állította, a működési körzeten kívüli többletfeladatellátás pedig önmagában megbízási díjra jogosít.

[23] Az alperesnek azon hivatkozása, hogy a felperest a Hszt. 71. § (2) bekezdés alapján azért nem illeti meg a megbízási díj, mert az eredeti beosztása helyett látta el a más

beosztásba tartozó feladatokat, szintén nem foghatott helyt. A Hszt. 71. § (2) bekezdése a megbízási díjra való jogosultság tekintetében valóban két esetkört szabályoz, nevezetesen az eredeti szolgálati beosztás melletti, vagy az eredeti szolgálati beosztás alóli mentesítéssel történő feladatellátást. Jelen ügyben azonban a felperes eredeti munkaköre alól nem került mentesítésre, erre vonatkozóan a perben adat nem merült fel, ilyen munkáltatói intézkedést tartalmazó okiratot az alperes nem csatolt, ebből következőleg a felperesnek azt folyamatosan el kellett látnia. Mentésítésre vonatkozó munkáltatói intézkedés hiányában pedig csak az eredeti munkakör melletti többletfeladatellátás volt értékelhető.

[24] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták, az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. §-ának sérelmére.

[25] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felpereseknek, ezért azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Figyelemmel arra, hogy az alperes a megbízási díj mértékét nem vitatta, arra nézve a fellebbezésében jogszabálysértést nem jelölt meg és indokolást sem adott, a megbízási díj összegét a másodfokú bíróságnak vizsgálnia nem kellett (Kp. 100. § (2) bekezdés b) pont). A [7]-[8] bekezdésekben foglalt megállapítás eredményeként ugyanakkor a felperest megillető megbízási díj összegszerűsége körében kizárólag a szolgálati panaszt elbíráló határozattal le nem fedett (2018. augusztus 1. napjától 2018. augusztus 10. napjáig, valamint 2021. július 12. napjától 2021. augusztus 31. napjáig terjedő) időszakot nem tartalmazó, a 2018. augusztus 11. napjától 2021. július 11. napjáig terjedő, összesen 35 hónapot magában foglaló időszak vehető figyelembe, ami miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság által a 37 hónapra vonatkozó kereseti kérelemmel egyezően megállapított, a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékkel számított díj összegét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján megváltoztatva – a szolgálati panasszal le nem fedett, összességében további 2 hónapra igényelt (2 x 28.987,5 forint), azaz 57.975 forint összeggel csökkentve – 1.014.563 forintra leszállította, és ennek megfelelően módosította a késedelmi kamatfizetés középarányos kezdő időpontját.

[26] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megszüntetési okkal érintett részét a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a pergátló akadályra figyelemmel e részében az eljárást megszüntette; ennek következményeként a Kp. 109. § (2) bekezdése szerint a megbízási díj összegét és a kamatfizetés kezdő időpontját megváltoztatta, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[27] Az ítéltábla a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban:

Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a túlnyomórészt (95%) pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Ennek során a felszámított költség összegét a pertárgy értékéhez igazodóan – az ügy bonyolultságára, a fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel – mérsékelte.

[28] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége, valamint a felperest a munkavállalói költségkedvezménye alapján megillető személyes költségmentesség folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 81.165 forint.

[29] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. július 3.

dr. Antal Regina s.k.
a tanács elnöke

dr. Oláh Zsolt s.k.
előadó bíró

dr. Koós Szabolcs s.k.
bíró